

Nya lagar som rör utlandssvenskars arv är på gång

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 som träder i kraft i augusti 2015 reglerar internationella rättsförhållanden rörande arv. Regeringen har i en nypublicerad offentlig utredning föreslagit hur svensk lag ska förändras för att bli kompatibel med den nya förordningen. Stora förändringar är att vänta.

Regeringen har sedan 2012 arbetat med den särskilda utredningen och lägger nu fram en rad förslag på hur den svenska lagen kan förändras i anledning av den nya förordningen. En förordning är en så kallad bindande rättsakt; en rättsakt som EU:s medlemsstater är skyldiga att följa. Sverige måste se till att förordningen tillämpas i svenska domstolar.

En rad lagförändringar kan bli aktuella som ett direkt resultat av förordningen. Den till synes viktigaste förändringen är frågan om vilket lands lag som ska tillämpas när arvet efter en person med anknytning till flera länder regleras. Enligt nuvarande svensk lag är den så kallade nationalitetsprincipen avgörande i frågan. Det land där den avlidne var medborgare är det land vars lagar ska tillämpas. Den svenska ordningen är dock inte i linje med den nya förordningen och regeringen föreslår därför en övergång till den princip som genomsvårar förordningen - den så kallade domicilprincipen. I motsats till nationalitetsprincipen innebär domicilprincipen att det är den avlidnes hemvist som är avgörande. Detta är dock endast en huvudregel som enligt förordningen kan komma att begränsas av undantag. Exempelvis kan den avlidne skriftligen ha angett att lagen i personens medborgarskapsland ska tillämpas.

Enligt förordningen ska ett lands regler också tillämpas på arvet i sin helhet – vilket innebär en förändring i förhållande till vad som gäller idag.

Förordningen återspeglar en EU-rättslig tendens som innebär att ett större antal privaträttsliga spörsmål blir föremål för EU-reglering.

Utredningen finns tillgänglig i sin helhet på regeringens hemsida. Där kan du alltså läsa mer om vilka lagförändringar som kan komma att bli aktuella i anledning av förordningen.

Faktaruta:

Nuvarande regler, med undantag för de förhållanden som rör de nordiska länderna, återfinns i lagen (1937:81) om internationella rättsförhållanden rörande dödsbo. När det gäller de nordiska länderna är andra lagar tillämpliga – nämligen lagen (1935:44) om dödsbo efter dansk, finsk, isländsk eller norsk medborgare, som hade hemvist här i riket m.m., lagen (1935:45) om kvarlåtenskap efter den som hade hemvist i Danmark, Finland, Island eller Norge och lagen (1935:46) om tillsyn i vissa fall å oskiftat dödsbo efter medborgare i Danmark, Finland, Island eller Norge. Anledningen till att särskilda lagar gäller för de nordiska länderna är att dessa länder är bundna av den så kallade nordiska arvskonventionen.